

[Finansministeren.]

Dernæst vil jeg gerne, når det ærede medlem taler om vægtfordelingen ved helhedsløsningen, sige, at hvis disse lidt kryptiske ord skal betyde, at der ikke blev taget tilstrækkeligt hensyn til tjenestemændene — jeg ved ikke, om de skal betyde det — så må jeg gøre opmærksom på, at der ikke ved behandlingen her i salen af tjenestemændenes forhold ved den lejlighed blev stillet forslag hverken fra det konservative folkeparti eller fra venstre om, at de skulle behandles på en anden måde. Det synes jeg over for disse bemærkninger skal slås fast.

Det ærede medlems drøm om lysning og bemærkningen om handskekasteri skal jeg ikke blande mig i.

Formanden: Det ærede medlem hr. Poul Sørensen har ordet for en kort bemærkning. Jeg gør opmærksom på, at herefter går vi over til talerlisten. (*Erik Eriksen:* Jeg har også bedt om ordet for en kort bemærkning!). Ja, det er den talerliste, vi går over til.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Fordelingen i helhedsløsningen skal jeg ikke komme ind på. Jeg har taget min reservation over for det og vil have lov til at angive, hvilke synspunkter vi har nu og selvfølgelig også fremefter. Men der er en ting, der overrasker mig. Det er fødevareromsen. (*Munterhed*). Ja, vi må hellere klare det op nu. Skulle vi så ikke bede den højtærede handelsminister meddele os, om det er for egen regning, han kører land og rige rundt og laver agitation for en fødevareroms. Ja, jeg må sige, at jeg troede minsandten, at handelsministeren, særlig handelsministeren i regeringen, kan udtale sig om disse ting. Nu hører jeg, at socialdemokratiet siger fra. Så vil det være interessant for mig at få en besked fra den højtærede handelsminister om, hvorvidt det er for egen regning, eller det er på fler-

tallets vegne, han bebrejder os, at omsen ligger i engrosleddet og ikke i detaileddet.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Ja, jeg vender tilbage til det ærede medlem hr. Helge Larsen og minder om, at det ærede medlem jo har refereret her som noget meget, meget vigtigt fra det radikale landsmøde, at NATO-politikken fremtid skal ikke afgøres, uden at folket er hørt.

Så spørger jeg det ærede medlem: hvad ligger der deri? Det ærede medlem svarer med en frase om, at jeg har opgivet at få regeringen, og jeg ved ikke hvad. Det er sådan noget, man udmærket kan sige i et forsamlingshus — og jeg forstår altså også her. Jeg skal ikke kunne udtale mig om, hvorvidt det ærede medlem og hans parti vil komme til at støtte en liberal regering, som jeg formoder at hans landsformand stadig væk er tilhænger af, eller det skal være en regering, som forstander Haugaard er tilhænger af. Jeg spørger ganske enkelt, om dette ultimative krav, der flyder fra det radikale landsmøde vedrørende NATO-politikken fremtid, vurderes så højt fra den radikale politiske ordførers side, at det er noget, man forlanger afgjort, inden man går ind i en regering af den ene eller den anden art.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Det ærede medlem hr. Poul Sørensen sagde, at nu var den politiske fordeling i salen ved at klare sig for ham. Jeg kan ikke forstå, at netop det ærede medlem har kunnet være i tvivl. Det ærede medlem og hans parti har nu i 4 år talt om regeringen, der hvilede på den ene stemme. Hvis denne tale skal have nogen mening — og dér skyder jeg ind som en undskyldning, at det beøver den ikke at have fra den side — men skal den have nogen mening, må det betyde, at man inkluderer folkesocialisterne, tager dem under armene eller på skødet, eller hvor man nu kan have